

forstaar, at naar f. Eks. en Kapellan paa Landet, der nu har en Begyndelsesløn af 3 100 Kr., og som deraf skal betale Husleje og saaledes kommer ned paa et endnu mindre Beløb, og naar en Sognepræst af 3die Klasse med en Begyndelsesløn af 3 480 Kr., hvori fradrages for Bolig 435 Kr. og for Pension 2½ pCt., kommer ned paa 2 900 Kr. som Begyndelsesløn, er en lille Lønforbedring paakrævet. Det er det, jeg for mit Vedkommende kaldte, at disse enkelte Tjenestemænd blev for daarligt placeret ved Lønningsloven af 1919. Den daværende Kirkeminister, J. C. Christensen, udtalte da ogsaa under Behandlingen i det andet høje Ting: „Jeg ser meget vel, at Loven for Præsterne udenfor København er blevet noget knap“, og jeg vil føje til, at det forekommer mig, naar jeg læser Folketingets Forhandlinger om dette Lovforslag, at ogsaa det radikale Partis Ordfører, den tidligere Kirkeminister, Pastor Povlsen, gav Udtryk for, at han ingenlunde var tilfreds med Præstelønningsloven, som den er. Spalte 6366 i Folketingstidenden findes følgende Udtalelse af det radikale Partis Ordfører i Folketinget: „Jeg mener ogsaa, at Gennemførelsen af dette Forslag — det er den Lov, vi behandler — „i Virkeligheden vil blive en Hindring for at faa en forstandig Præstelønningsordning gennemført 1929—30.“ Naar det ærede Medlem ikke kan finde den nuværende Præstelønningslov forstandig, maa deri jo ligge, at han ønsker en anden eller ønsker foretaget Ændringer i den nuværende. Og han fortsætter: „Jeg mener, man da skulde se at komme helt bort fra Klassedelingen.“ Ja, det er jo netop det, der foreslaas her, og som vi ønsker at støtte, nemlig at indskrænke Klasesystemet. Jeg vilde da ogsaa tro — jeg har for Resten hørt et Forlydende om, at ogsaa Socialdemokratiets ærede Ordfører her i Tinget er indforstaaet dermed og selv har haft Sagen under Overvejelse —, at det egentlig var rigtig at ændre Præstelønningsloven. Naar to tidligere Kirkeministre har set saaledes paa Sagen, kan det ikke undre, at det bestyrker os i vor Opfattelse af, at der er Folk indenfor denne Gruppe af Tjenestemænd, denne Gruppe, som vi altsaa hævder er en Gruppe for sig, der er blevet daarligt placeret ved Lønningsloven af 1919. Naar man derfor hævder, at Befolkningen vil reagere imod, at disse Forslag ophøjes til Lov, vil jeg svare: Nej, det tror jeg ikke, for naar Folkets valgte Menighedsraad i et Antal af 1 641 udtaler sig for en Forbedring, og 328 ikke udtaler sig, og kun 2 af ca. 2 000 Menig-

hedsraad stemmer imod, saa maa vi sige, at her er fra Befolkningens Side klart og tydeligt tilkendegivet, at ogsaa den har fundet, at den nuværende Præstelønningslov har sine Mangler. Jeg tror derfor ikke, det vil sætte noget Skel mellem Præsten og hans Menighed, saaledes som det blev udtalt. Jeg vilde for Resten ogsaa i høj Grad beklage, om det blev Tilfældet. Det er jo ikke Statskassen, der bebyrdes derved, men Menighederne selv, og naar de vil bære den Forhøjelse, der herved søges opnaaet, mener jeg, at Rigsdagen har et skyldigt Hensyn at tage, ikke mindst da 98 pCt. af Befolkningen er Medlemmer af Folkekirken. Men for øvrigt vil jeg tilføje, at de foreslaaede Ændringer jo som Helhed slet ikke betyder en Udgiftsforhøjelse, idet den forøgede Udgift ved Fællesklassens Oprettelse langt opvejes af den Reduktion, der finder Sted i Dyrtids- og Konjunkturtillæg, og af Forhøjelsen af Pensionsbidragene. Konsekvensen overfor andre Tjenestemænd har den højtærede Minister været inde paa, og jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Ministers Betragtninger.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) udtalte, at disse Forslags Ophøjelse til Lov vilde gøre Menighedsraadene politiske. Det forstaar jeg ikke, og jeg vilde ogsaa i høj Grad beklage, om det blev Tilfældet. Jeg har med stor Beklagelse set, at der allerede nu fra visse Sider er Tendenser fremme i saa Henseende.

Hvad Lønningsraadets Stilling angaar, har Raadet, saa vidt jeg kan se af Bilaget til Folketingets Betænkning, fraraadet det oprindelige Forslag. Raadet har taget Afstand fra den forøgede Provstepension og fra Boligtilskuddet, men ikke fra Fællesklassen; overfor den har det, saa vidt jeg kan se, kun taget en passiv Stilling. Derfor forstaar jeg ikke, at det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds kunde udtale saa stærkt i Gaar, at Lønningsraadet har aldrig nogen Sinde taget saa bestemt Afstand fra noget Forslag som fra dette. Det mener jeg ikke er rigtigt. Og naar det samme ærede Medlem ifølge hans egne Udtalelser med stor Interesse sad og afventede, om der nu ikke ogsaa skulde komme nogle kønne Udtalelser fra mig om Respekt for Kronestigningen, saa kan jeg ganske henholde mig til mit Partis Stilling i denne Sag. Vi har i høj Grad Respekt for Kronestigningen, det har vi ogsaa vist ved den Politik, vi har ført paa Rigsdagen i denne Samling. Men vi har tillige hævdet, da vi gik ind paa denne Politik, at vi mente